„…új kihívást jelent, hogy merre haladjon mezőgazdaságunk. Meggyőződésem szerint ez az út nem lehet más, mint az elektronika, a csúcstechnika, a minőség, az ökológia és a jövedelmező gazdálkodás harmóniájának megteremtése.”

(Győrffy Béla)

A nagy termés nyomában…

Kedves NÉV!

Közreadunk a kukoricatermesztők számára egy **kérdőívet** azzal a kéréssel, hogy fordítsanak rá egy-két percet a kitöltésére!

Tudjuk, hogy nagyon sokan foglalkoznak az idei aszállyal, hiszen az a gazdálkodók többségét érintette. Az értékesíthető termés elmaradása dominóhatást indít el: felborítja a termelési, pénzügyi és ellátási folyamatokat. Nem szeretnék mások szakterületére tévedni, de az áruhiány, az előző év hasonló nehézségei és a kialakuló pesszimizmus — vagy akár reményvesztés — együttesen komoly árnyékot vethetnek az egész agrárgazdaságra. Ráadásul még mindig a nyakunkon a szárazság!
Amit a legnagyobb problémának látok, az az, hogy egy lendület szakad meg, s az átrendeződés, az ismét felfelé ívelő pályára állás további áldozatokat követel.

A kilábalást a tudásalapú gondolkodás és a korrekt üzleti magatartás általánossá válása segítheti; a kormányzattól pedig kezdeményezés és az ehhez szükséges feltételek megteremtése várható el. Ugyanilyen fontos, hogy a termelők a piaci stabilitás érdekében koncentrált, minőségi termelésre szerveződjenek. Senki se gondolja, hogy a felvevőpiac tárgyalóképes üzletfélnek tekinti az egyénieskedő, a piac valós helyzetét át nem látó termelőt. A történelem során ez sohasem volt így, és a „magyarkodás” folyamatosan kiszolgáltatott helyzetben tartotta a magyar mezőgazdaságot. A „magyarkodást” nemcsak a gazdákra értem: a politikai ígéreteknek és csábításnak sokan újra meg újra engedtek. Ez akkor is így történt, amikor nem erőszakról volt szó, hanem arról, hogy ki kellett volna állni a közös érdekekért.
De lássuk, miről is szeretnék beszélni! Azokról a legfontosabb programokról, amelyeket a Klub az alakulásakor célul tűzött ki, és amelyeket jelenleg is folytat: a Kukorica Termésversenyről és a Top20 Kisparcellás Hibridkukorica Fajtakísérletekről.
A Kukorica Termésverseny célja, hogy felmérje a hazai termelési kapacitásokat. Ezek a kapacitások a talajban, az időjárásban, a technológiában és a mindezekre reagáló nemesített élő szervezetben rejlenek. Látható, hogy az összes felsorolt tényező mögött ott van az ember, a tudásával, akarásával, tudatlanságával és felelőtlenségével!

Sokszor vádoltak azzal, hogy „hajszolom” a nagy termést. A válasz egyszerű: kis termést bárki tud produkálni, de így sohasem találja meg a fejlődés útját. Márpedig fejlődni kell!

A Kukorica Termésverseny a gazdák termelési tudását is hivatott fejleszteni - éppen a nagy termésre törekvéssel. Hiszen mi a nagy termés? A kukorica válasza a helyes agrotechnikai lépésekre. A résztvevők viszonylag kis területen próbálhatják ki a technológiai lépéseket, amelyeket aztán - már a gazdasági szempontokkal

összehangolva - termelési programjukban érvényesíthetnek.

Divatos téma manapság a talajvédelem és a természetközelibb termelési módszerek alkalmazása. A talajvédelem nem a talajban rejlő kapacitások elherdálásával kezdődik, hanem azok észszerű kihasználásával. Sokat beszélünk arról, hogy milyen arányban használjuk ki a lehetőségeinket, de ezen nem javítunk. Pedig az egyik legjelentősebb intézkedés az lenne, ha jobban kihasználnánk a termőhelyi adottságokat ott, ahol a talajt egyébként is terheljük. Ezzel más területeket felszabadíthatnánk vagy mentesíthetnénk a termelési kényszer alól, akár úgy is, hogy visszaadjuk őket a természetnek.

*Egyébként is eléggé felelőtlen gondolkodásnak és magatartásnak tartom a tudáshiányból eredő, vagy a "gazdaságosságra" hivatkozó szándékos termelés-visszafogást, hiszen **a talaj -** habár az általa elfoglalt terület magántulajdon **- az értéktermelő nemzeti vagyon része**!* (Szintén nem én találtam ki!)

A **Top20 kísérletek** feladata a termelésben szereplő és bevezetés alatt álló hibridek agroökológiai alkalmazkodóképességének, rezisztenciatulajdonságainak és eltérő viszonyok között felmutatott termőképességének vizsgálata, vagy igazolása. Azokban az években és termőhelyeken, amikor és ahol viszonylag kedvezőek a termelési feltételek, azonos termőhelyen a legnagyobb és a legkisebb teljesítményt felmutató hibrid között 2 t/ha terméskülönbséget tudunk igazolni. Ebből az következik, hogy ha egy 8 tonnás adott évi átlagkapacitású termőhelyen egy hibrid 7 tonnát terem, a legjobbhoz képest elpazarolt hektáronként 8 millió liter vizet, és nem használta ki a ráfordítások 25%-át! Ezért nem a hibrid hibáztatható!

Itt említem meg a **vízgazdálkodás körüli polémiákat** is: Mindenki ért hozzá,

mindenki tudja, mit kellene tenni, talán azt is, rendszerszinten ez mennyibe kerül. (Lehet, hogy a "bekerülés" volt az oka a 60 évvel ezelőtti fejlesztések megtorpanásának is?) A fenti példa azt mutatja, hogy a helyes fajtaválasztással éves szinten 80 milliméter csapadéknak megfelelő vizet lehet visszatartani - nem hagyjuk, hogy "csak úgy" elpárologjon! Megjegyzem, a helyes fajtaválasztáshoz kötődő gondolat nem új (Ld: Menyhért, 1985).

A kísérleteknek még fontos üzenete, hogy a hibridek termésalapú pozíciója változhat. A változás mértéke abszolút és viszonylagos értelemben is eltér a hibridek között. A stabilitás- és kockázatvizsgálat rámutat a talaj, a technológia és a hibrid összehangolásának jelentőségére, de arra is, hogy ezek a tulajdonságok csak széles agroökológiai bázison végrehajtott kísérletekkel tárhatók fel.

A Top20 kísérletek értékelői 20 éve a helyes fajtaválasztáshoz szükséges tudást terjesztik. Az eredmények arra is rámutatnak, hogy a precíziós gazdálkodást csak a helyesen megválasztott hibridre lehet értelmezni!

És ismét a **kérdőív**!

Előre is köszönjük a kitöltést!

Kiadja: A Magyar Kukorica Klub Egyesület; Felelős szerkesztő: dr. Szieberth Dénes

Facebook

Erre az email címre kérjük, ne válaszoljon!

Ezt a Hírlevelet Ön azért kapta, mert regisztrált a Magyar Kukorica Klub Egyesület honlapján, és bejelölte, hogy szeretne hírleveleket kapni.